

معجزه‌ی حضور مردم در عرصه‌های سازندگی زیاران

اگر تاریخ زیاران را ورق بزنیم و به کمی عقب‌تر برگردیم، صفحات درخشانی را مشاهده می‌کنیم که شاید باور کردنش برای ما اندکی مشکل باشد.

در دورانی که کشور هنوز در تب و تاب انقلاب و جنگ تحمیلی بود، ذهن و توان مادی کشور و مسئولین به این امر مهم معطوف شده و شاید بودجه و ساختار کافی برای رسیدگی به روستاها وجود نداشت، ولی حرکت‌هایی در زیاران انجام گرفت و پیشرفت‌هایی حاصل شد که باور کردنی نیست و در نوع خودش شاهکار به حساب می‌آید.

حرکاتی مثل:

لوله‌کشی آب زیاران از کوه‌های سیالان و منطقه ایلوند، ساخت منبع آب برای زیاران، تاسیس صندوق قرض‌الحسنه زیاران، ساخت درمانگاه زیاران، ساخت حمام عمومی و

سوالی که در این زمینه به وجود می‌آید این است که چطور در چنین شرایطی این حرکت‌های عظیم صورت می‌گرفت؟

درست که بررسی کنیم خواهیم دید علی‌رغم این که در آن دوران بودجه و ساختار مناسب وجود نداشت ولی وجود یک ویژگی در بین مردم جبران‌خیزی از کمبودها را می‌نمود. این ویژگی همان همت و روحیه‌ی کارجمعی است. موضوعی که این روزها فقدان آن در زیاران بسیار احساس می‌شود. به طور مثال برای لوله‌کشی آب از مسیر کوه، هر خانواده خودش را موظف می‌دانست که همراه با فرزندان بخش‌ی از این مسیر را حفاری کند و در این حرکت عظیم مردمی سهیم باشد. خیلی از کارهایی که در آن روز صورت می‌گرفت، توسط خود مردم و با حضور خود مردم انجام می‌شد و این اتحاد و کارجمعی بود که این پیشرفت‌ها را نصیب زیاران کرد.

امروز هم اگر ما از وضعیت فرهنگی و اجتماعی زیاران رضایت نداریم و احساس ضعف می‌کنیم، باید بدانیم که بهترین راه حل، بازگشت به همان کار مردمی و روحیه‌ی جهادی است، همه‌ی ما باید دست در دست هم، به سمت ساختن شهری آباد حرکت کنیم.